

Days

What are days for?
Days are where we live.
They come, they wake us
Time and time over.
They are to be happy in:
Where can we live but days?

Ah, solving that question
Brings the priest and the doctor
In their long coats
Running over the fields.

1953

Napok

Mire jók a napok?
A napokban élünk.
Jönnek, ébresztenek
Újból és újból.
Bennük lehetünk csak boldogok:
Élhetnénk máshol, mint napokban?

Válaszként a kérdésre
Jön a pap meg a doktor
Hosszú köpenyben
Rohannak át a mezőn.

1953

This be the verse

They fuck you up, your mum and dad.
They may not mean to, but they do.
They fill you with the faults they had
And add some extra, just for you.

But they were fucked up in their turn
By fools in old-style hats and coats,
Who half the time were soppo-stern
And half at one another's throats.

Man hands on misery to man.
It deepens like a coastal shelf.
Get out as early as you can,
And don't have any kids yourself.

1974

Ez legyen a vers

Elbasz téged apu, anyu,
Tán nem akarják, de mégis.
Beléd oltják minden bajuk
És hozzátesznek, azért is.

De őket is jól elbaszták
Régi kalpagos leventék.
Kik a szende szigort adták,
Vagy egymás torkát keresték.

Embert kínoz minden ember.
Mélyül, mint a víz mosása.
Amint csak teheted, tűnj el
És kölyköt ne hozz világra.

1974

Philip Larkin (Coventry, 1922): az oxfordi St. John's College-ba járt. Első verseskötete, a *The North Ship*, 1945-ben jelent meg, akkor nem aratott nagy sikert, de már megjelent benne a későbbiekre jellemző érzékenység és érettség. Második kötete, a *Less Deceived* (1955) korának legnagyobb költői közé emelte és a *The Movement*, fiatal angol költőkből és írókból álló csoport szószólójává tette, akik elutasították a neoromantikát. Larkin haláláig, 1985-ig könyvtárosként dolgozott Hull városában.